

עין משפט
נר מצוה

צוה א ב ח' י' י"ג חל' י'
מחשבה י' ו' ו' ו' ו'
השגות ותולד חסד סג
פסוק סג טו"ע ח' ח'
קלם טו"ע ח' ח'
צוה א ב ח' י' י"ג חל' י'
סג טס טו"ע ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ק ב ח' י' י' ו' ו' ו'
השגות ונחמ' סג ט'
טו"ע ח' ח' ח' ח' ח'
קלם ח' ח' ח' ח' ח'
טו"ע ח' ח' ח' ח' ח'
ק ב ח' י' י' ו' ו' ו'
ולו ח' י' ו' ו' ו' ו'
סג ח' ח' ח' ח' ח'
סג ח' ח' ח' ח' ח'

רבינו גרשום

שלישית. כמסורת של
המקור, קישוריהם בחבילות
היו צמודים זה לזה;
השנייה. שגוריהם היו
עצמאיים זה לזה;
השלישית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;
הרביעית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;
החמישית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;
הששית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;
השביעית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;
החמישית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;
הששית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;
השביעית. שגוריהם
היו עצמאיים זה לזה
במקור, אך כיום הם
צמודים זה לזה;

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

אָטוואָן פֿשטן בײַשײַף דרײַזיג מיט אַז ענד׳ל זײַה. נשׂמלח אײַ דמוקמינן
ירשח בשלישי וזוטר וכן פשטן בשלישי וזוטר ונענין ביה
בהגבהה משום אקוין דרכו נמשיכה כלל אכל שאר דכרס אע״פ
שערקן בהגבהה נקטין מינו נמשיכה אכל השמח דמוקמינן בשלישי
דכרבי אמאי פשטן אײַז נקנה אלא
עד שיעלגו דהייט בהגבהה וסא
אורחיה נמשיכה כיון שהוא בשלישי
דכרבי: **אָטוואָן ראשון קנה.**
פ״ה דלא מצי למיפרך מסיפא דקמי
נרשות לוקח כיון שקיבל עליו מוכר
קנה. דלמא לאקומוי נשנמלחמה
הקמה ואין נראה לר״י דלא מצי למימר
לדלירי נשנמלחמה המדה דלכ״ל יומי
בבדי׳ צנא דקסרור ולתמי כרה״ר
ונתחל שמיני צע עריון ונרשות לוקח
מי וימיהו לא ינחל ליה למיפרך מסיפא
כיון דמצי מרישא:

בדאמר רב כהנא שנתות היו
בהין, מימה לרבינו
הייס והלא לא רב כהנא אמרה אלא
שענה היא כפ' ין מדות (מנחות דף עז:
והר"י דפ' המזל"א יין (שם דף עז:
תמן סיד כדי לעשות אנדיפי ומפרש
רב כהנא (שם פ:) מזל אנדיפי
שנתות דתמן שנתות היו כהנא כו'
הלכך מציא הכא רב כהנא דלשמינ'
דאפילו במדות של חול עשין ולכן
מתייחס המזל"א סיד כשיעור לעשות
של שנתות אלא של ממתינין דמנחות
חזונו שיש שנתות אלא דמדות של

קודש: דינר ציט בוי. גראה לרשצי"א דהא דתנן בנאורו
שנן (ב"מ דף סה.) מרצין על השכר ואין מרצין על המכר הא
דשרי להרבות על השכר כגון שנכנס מיד לתוך הבית ודבעין
לאחור לא שרי להרבות דמיחו כאגר נטר כדאמרין הכא:
ל

משיכה אלל הגבהה משום דלל הוו רבדרי אלל וזכרי: אטו פסח כ
 וכו' נראה שיהו וז צעיר ועיקר: שאני פסח דמשמטי. שמחליק ו
 וציון חננאל פ"י שאני פסח דמשמטי אלל הגבהה משום דלמנח
 וצליפ רבדרי ואפי' ר"י לית דמשמטי אלל הגבהה משום דלמנח
 והדקה בהגבה דבד' ר"מ ור' שמעון בן אלעזר ומכ"א בהמה ד
 ומשה ה"א פ"ק דקדושין. ומדבנן פסחין דבהמה דקה מיקריא נמי
 ואלא אפטר בהגבה י' א"ס בקושי הלכך אורחא במשיכה.
 גזר כשנשט א"י מוכר כ"י. תיך היה לו למעות כנגד דמי הכור ולי
 ומקנה לו לא פחות ולא יותר הלכך ו' א"ס מנח ואפי' שפסא ואפילו
 וממדיה מעבבא הואיל והקפיד במכירה פחות מכור ויותר מכור ומשום
 כל זמן שלל נמדה סאה חסורא ואפי' ששנן הכ"ט קאין אינה משיכה
 והיה (ד"ה דמ.) דהיא דמכר לו חמור בפרה ועלה ומשך את הפרה
 ונעליהא וממדיה דקמי פסח ולא מנח קמי פסח בשקמה לו כל הח
 דראשון ראשון קנה. שכל אשד מוכרה בפה עמלו היא. וכגון דהיא ח
 מעיקרא יקנה לך לך בנשותי: א"א ששע. משום דפריקין מינה ר
 פריקין רבוי מנאל איש רומי פ"א א"ס היסד המדע כל אחד פסח
 ליה ה"ן ב"ב סעליס וז כסלל א"י מוכר לך וכדאמר רב כהנא ספון
 דקמינה ב' כסדי עד שלל מנאלתא המדה למכור כ' אכל במדה של
 של לוקח קנה לוקח דאפי' בחי' מדה שהיא חסירה ואין ידוע כמה יש
 יבדח או סאה א"י מוכר לך ביחד כל ששן כסלל דזנין ליה כור ומד
 ופרקין דלמחר ליה ה"ן ב"ב סעליס לוג כסלל א"י מוכר לך והיו
 ששמן או אין ככל בליטת עד שה"ל וזכין שגועי בליטת
 מוכר לך דקנה כל סאה וסאה ה"י כל לוג ולוג קני כשמייע לס

במנו כפיפא דנאמח ליה הין צ"צ לוג בלעל אפי' הכי לא קני לוקח
הוא רועה למדוד ולמלאותה כולה הכי הוא מושאלת לו עד שימור
על מנת קן שאלוה שניה לו למדידה וזה לקחתה משתחמלל לשפיר
לוקח כיון שפירא כו' לא מירכא הכי כלל דתם בשקנה לו כל השואל
קנה ועוד ארבעה הוה ליה לפסוים ממתינין לקנתי בדידי' כדמי
דקמשי' לפי לשון הספרים דלא מפרשי' דבהי' מיירי דקאמר הין
פסם הין אי מוכר לך אפי' אם מדד לו הין צ"צ לוגין לא קני ל
דב' כנא. במסכת (מנחות): שפוט' היו בדין. של קדש עד כ
ההין לפי ושלשית ההין לאלו ורביעית ההין לכבש יין: השוכר את
דבירי. קמיר כל יום של ימות הגורן דבירי ומתן לו עשוי' ל'

הא שטע. ממתניתין המוכר פירות כ' [פד:] והא פירות דבני הגבעה יניסו. דכשלישי וטורי משמע מחניתין ^(א) מדקמפלגי כסיפא גבי עשתי דכ"י קמי המוכר פירות עשן ולא מדד קנה דמשית כל שהוא מהני בפירות שהרי דרד מועט הוא ובתמיכה כל שהוא ענהר כליו מהמחזק שמואל

לנבי ספיה (לעיל דף פ"א):
שימשוך את כולה אכל המוכר פשתן
שהוא ארוך ע"ג דהוי שלישי וזוטר
לא קנה במשיכה פורחא דעדיין לא
נעקר כולו ממקומו עד שיעטלגלו
ממקום זה למקום אחר כלומר
שימשטנו או יגיביהו למקום אחר
שיהיה נעקר כולו ממקום שהיה
דאיכא נעקר דאפילו רב דפליג
בספיה הכא מודה דהאם מ"ס י"ס
תחתיו ומתנייה פורחא חשיבא
כעקרה כולה ממקומה אכל עד גבי
קרקע איכא לממר דמדיד: **הכא**
במאי עסקין בשלישי רבדרי. והכי
קא מפליג בין פירות לפשתן המשך
פירות פשמים שהם משך קנה גבון
בשלישי רבדרי דהאם ודאי כהניס
משיכה וכל שכן הגבהה אכל המוכר
פשתן לקח אפטר בשלישי רבדרי
כדמפרש דאם אלא שלישי וזוטר נינהו
לא קנה עד שיעטלגלו ממקום למקום
כלומר שיגיביהו ולא במשיכה דלעיל
ודרך המגביהין מקחן אינ מגביהין
ע"מ להחזירו במקום שהגבירו אלא
מגביהו וסולר לו וטעמיה לרשותו

האלקן נקט ממקום למקום והיינו דקפריך אי הכי אימא סיפא כו' ובעלמא לדידי דמוקמין לה אפי' בשליש וזוהי אימא לפלוגי בין ירישא לסופא כמשיבת כה שפוא דמפרשית אלנא לדידך דמוקמת אלנא וירשא בשליש דברבי ארובין ליכא לפלוגי בין ירישא לסופא אמר ר' ירשא מהני חשיבא דרגילין ליות שלישי דברבי ונפשוט אל' מהני דירשא מהני חשיבא דרגילין ליות שלישי דברבי ונפשוט אל' מהני

פי רב רבי' מ' לא עבדי. כמו פירות בתמיה וזהו נמי משיב' יטולין לעשות ממנו שפאטות גדולות הלכן בעי הגהה דדרבו בך. להשקח לפיכך קני צטלטול ופי' הלשון הוא איבא לאוקומה אפי' משיב' ה'ה צפירוש' דבית מנחל ח'ס כהמה פסד נקית במשיב' במשיב' והא כהמה דק דבר הגבהא היא ותנו חכמים במשיב' משיב' ואפי' דבת הגהה היא: דספרא. מסמרת ומחנכת דרגליה ביטו מנחל פירס דספרא שורטת מלשון שרוך נעל (גמ' יד:) שמוצא שיהא זה קונס פסות מוכר ולא יורא מכור אלל כור גמלמ' חמור לוקח ובעליו של לוקח לא קנה עד שיהא חמור לוקח כולו דהכא כי יכול לחזור בו מכל המכירה אפילו כשמדד לו כ"ט סאין חוזר הוא בעליל דכור זה חד מקח הוא ועד דמשך כוליה לא קני כדלמחר' בפרק לא גמלמ' חמור הלא הטלע שניס' יטולין לחזור בהם משום דלא היה משיב' לא כמות שיהא והמדינה גלוי מילתא בעלמא היה שדור כהם מוכר: דלוקח ובסימטא דקני ליה כליו ח'ג' ברשות מוכר וכגון דלמחר ליה כדשמעין לעיל לא קנא משיב' מימיני: מנחלמ' גירסא ו' על העיקר לא קנא משיב' ח' ואפי' דלמחר המדה כאל כחאי עסקין דלמחר כי צהן סקת נמי כו'. וכן עיקר דמהיאר רשא שפי' למיפך (א) דוד מהן לא חיישין לנתמלאת המדה אלל ראשון ראשון הנכנס בכליו אלל ולא נתמלאת (א) כינן יכול לחזור בו ואפי' דל"ל כור חמי משיב' לא קנא מנחלמ' שגנה כל מדה ומדה כשנתמלאת קומטין לתרוייהו. שגמות בעין צלטוט וואלן בדופי הכלי מחובל לוקמטין כיון שגמיע אחת המדה קרינא ביה ודמיה ממח לבזר בשלשים כסאס בכלי אני דירשא דקמני חילוק בין נתמלאת ללא נתמלאת נהי נמי דמייך ראשון ראשון המגיע למימן דמיון דמדה שחינה לא שניה עסקין דמיתדלו לכל הוא שאולל ללוקח עד שנתמלל דפרשיטא לעיל (א) בכליו או ברשותו. והאי דקפריך כספרים שלנו מסיפא דקמני ברשות מימיך דקי ליה רשותא בלא מדה דקמני נמי מחי' (א) משך ולא בלא מדה קנה דליו הסם לא מדה כלל ואפי' הכי קנה ועוד שנייה לוג בלעל דליו שנייה הוא דמה מטיא שגמות אחת דלמחר ליה וואל עד דלמחר בדיה היא כי"צ לוג בכלל אי מוכר כן: דלמחר לפי עד כאן לאיל עד כאן לכנס כלומר סימנים למדת חזי פועל. וזמון לו סכרו עשויי בניסן כדי לעשות עמו בגורן: היום ר' ל' ימי הגורן. ולא גרסין מהיום דינר כפי' רבינו מנחל: ולגורן

מסורת הש"ס

(א) ב"ק דף יא: קדישין דף
 כה: (ב) ב"מ דף קב: (קמן)
 קה. קרי. (ג) שבת דף פ:
 מנחות דף פז: (ד) וילני שם
 לגמרי יע' חוב' מנחות פז:
 ד"ה שנתים וסוף' דהבאן.

הגהות הב"ח

(א) גמרא פשתן מחזורי ה"ז
לא קוב: (ב) שם דלא
נחתלתא המדה הב"ע כגון:
(ג) רשב"ם ד"ה וזה פירות
וכי' מדיקמפליג כפופא:
(ד) ד"ה כור נ"י הלך אפי'
(ה) שם: (ז) ד"ה מלתא
וכי' שדך למסדך דקתא כלי
ותיבם הו' נחתק: (י) בא"ד
ולא נחתלתא המדה שדן יכול
וכי' לנלסטי העליזונה
נחתלת:

מוסף רש"י

[illegible]